

Kráľ Smiech

Marika Gombitová

Sám blázon a sveták.
Smiech ten kráľ,
si po rukách chodí
a nevládze už.

Sám, sám s deťmi v päťach
rád by bral
i maličkú izbu,
aj na hrdzavý klúč.

Tak ho život uťahal,
tak ho uťahal.
Toľko krásy rozdával.
On rozdával.
On kráľ.

Rád, hej rád by bol plačom.
Veď plač je možno viac.
Veď s plačom sa rodí človek
a rodí sa len raz, len raz.

Rád, tak rád by bol plačom,
óh, prúdom síz.
A vstával by z vody
a bol by stromom v nás.

Tak ho život uťahal,
tak ho uťahal.
Toľko krásy rozdával.
On rozdával.
On kráľ.

Rád, hej rád by bol plačom.
Veď plač je možno viac.
Veď s plačom sa rodí človek
a rodí sa len raz, len raz.

Rád, tak rád by bol plačom,
óh, prúdom síz.
A vstával by z vody
a bol by stromom v nás.

Stromom v nás.
Stromom v nás.....